

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 31 marca 1874.

28.

Ustawa z dnia 16 marca 1874,

o zniesieniu podatku konsumcyjnego od materyałów budowlanych pobieranego w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię jak następuje:

Artykuł I.

Znosi się podatek konsumcyjny pobierany w Wiedniu na rzecz skarbu państwa od materyałów budowlanych jako to od cegiel, łupku, tudzież od dachowek z odpadków marmurowych, od kamienia łamanej i ciosanego, od płyt kamiennych, piasku do budowy, wapna i gipsu.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza, której wykonanie porucza się ministrowi skarbu, wejdzie w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Budapeszt, dnia 16 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

29.

Ustawa z dnia 23 marca 1874,

tycząca się opłat od takich wyroków polubownych, które wydają Izby handlowo-przemysłowe i Giełdy publiczne.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanoviłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Co się tyczy opłat od takich wyroków polubownych, które w sprawach handlowych wydają Izby handlowo-przemysłowe i Giełdy publiczne jako sądy

polubowne, przepisami ustaw lub statutów do tego przeznaczone i w granicach tego swojego zakresu działania, wchodzą w miejsce §. 18 ustawy z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) przepisy następujące:

Artykuł II.

Wyroki polubowne, w artykule I wzmiankowane, bez względu czy są wydane w sprawie, od której opłata była już lub nie była sciągnięta, podlegają tylko opłacie stałej, wynoszącej od każdego wygotowania wyroku polubownego, jakakolwiek będzie ilość arkuszy takowego, jeżeli przedmiot sporny bez żądań przydatkowych

Opłatę rzeczną składa się w znaczkach stępłowych; tylko wtedy, jeżeli wartość przedmiotu spornego nie jest wyraźnie oznaczona a nawet takowa po wysłuchaniu stron nie da się od razu oznaczyć, wymierzy takową i ściagnie urząd do wymiaru opłat przeznaczony, któremu do tego celu należy przesyłać w ciągu ośmiu dni po zawyrokowaniu wszelkie oryginalne wygotowania wyroku polubownego i odpis tegoż od stępła wolny.

Artykuł III.

Znaczków stęplowych, do wygotowania wyroku potrzebnych, dostarcza powód; takowe winny być przylepione według przepisów na pierwszym wygotowaniu (konsepcie) wyroku polubownego, które w aktach sądu polubownego ma być zachowane i osnowa tegoż powinna po nich przechodzić; gdyby zaś wyrok polubowny miał być wydany nie na piśmie lecz tylko ustnie, znaczki stęplowe od powoda dostarczone należy przylepić w wykazie rozpraw sądu polubownego (rejestrze, protokole) w tem miejscu, gdzie rozprawa, której się to tyczy, jest zaciągnięta i napisawszy na górnej części każdego znaczka dzień, miesiąc i rok wyroku polubownego, należy na dolnej części znaczka wycisnąć czarną farbą pieczęć odpowiedniej Izby handlowo-przemysłowej albo Giełdy.

Znaczków stęplowych, do każdego następnego wygotowania potrzebnych, dostarcza ten, kto takiego wygotowania żąda; przylepia się je na wygotowaniu podług przepisów i osnowa winna przez znaczki przechodzić.

Artykuł IV.

Za uiszczenie tych opłat podług przepisów są razem z obowiązanym do opłaty odpowiedzialni niepodzielnie, co do pierwszego wygotowania, sędzia polubowny, lub, jeżeli sąd polubowny składa się z więcej osób, wszyscy członkowie tegoż; co do następnych wygotowań, ten, kto takowe podpisuje.

Artykuł V.

Z tytułu ubóstwa [pozycja taryfy 75 o) ustawy z dnia 13 grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 89] nie można być osobiście uwolnionym od opłat przywiązań do takich wyroków polubownych.

Artykuł VI.

Prawo sprawdzania, na zasadzie §. 97 ustawy z dnia 9 lutego 1850, kierującym władzom dochodów niestalych, służące, rozciąga się także na sądownictwo polubowne Instytutów w artykule I wzmiankowanych.

Artykuł VII.

Minister skarbu w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości ma prawo uznać możliwość stosowania przepisów ustawy niniejszej do takich wyroków polubownych, które w sprawach handlowych wydają inne korporacje lub Instytuty publiczne, na mocy ustawy lub statutów do tego przeznaczone.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, wchodzącej w moc obowiązującą od ósmego dnia po jej ogłoszeniu, porucza się ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, 23 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Glaser r. w.

Pretis r. w.

30.

Ustawa z dnia 29 marca 1874,

zmieniająca ustawę z dnia 6 września 1850, Dz. u. p. Nr. 345 i rozporządzenie cesarskie z dnia 23 października 1857, Dz. u. p. Nr. 207 o opłatach od ogłoszeń i od inseratów zamieszczanych w pismach peryodycznych, jakież w pismach zawierających same ogłoszenia i uwiadomienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

§. 1.

Znoszą się opłaty od ogłoszeń, jakież od inseratów zamieszczanych w pismach peryodycznych i wpismach zawierających same ogłoszenia i uwiadomienia.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą od dnia 1 lipca 1874.

§. 3.

Wykonanie ustawy tej porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

